

Prof. Jadwiga Lewczuk Gdańsk, 28 lutego 2019

Akademia Muzyczna w Gdańsku

ZLECENIODAWCA OPINII

Rada Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej w Krakowie zleciła mi pismem z dnia 29 stycznia 2019 roku przygotowanie recenzji do przewodu habilitacyjnego dr. Piotra Kędzierskiego.

Zlecenie zostało podjęte na podstawie ustawy z dnia 14 marca 2003 roku, tekst jednolity o stopniach i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki, Dz. U. Nr 65, poz. 595 wraz ze zmianami Dz. U. z dnia 27 lipca 2005 roku Nr 164, poz. 1365, art. 18 ust. 2 pkt. 1 i 2.

PODSTAWOWE DANE O HABILITANCIE

Dr Piotr Kędzierski kształcił się w warszawskich szkołach muzycznych. Państwowe Liceum Muzyczne im. Karola Szymanowskiego ukończył z wyróżnieniem w klasie fortepianu i organów. Następnym etapem były studia na Uniwersytecie Muzycznym im. Fryderyka Chopina na wydziale teorii i – równolegle – na Wydziale Instrumentalnym w klasie fortepianu prof. Bronisławy Kawalli i prof. Edwarda Wolanina. W czasie studiów zetknął się także z muzyką kameralną poznając tajniki gry zespołowej pod okiem prof. Krystyny Borucińskiej i prof. Mai Nosowskiej. Studia pianistyczne ukończył z wyróżnieniem w roku 2001.

Od najwcześniejszych lat komponował, toteż będąc równocześnie pianistą i kompozytorem w sposób zupełnie naturalny zainteresował się wykonawstwem muzyki współczesnej. Dzięki uzyskanemu stypendium odbył dwuletnie pianistyczne studia podyplomowe Konzertexamen w Hochschule für Musik w Kolonii, oraz dwuletnie studia dotyczące wykonawstwa muzyki współczesnej Moderne Kammermusikensembles. Na studiach w Kolonii pracował pod kierunkiem prof. dr h.c. Arbo Valdma, Paulo Alvaresa prof. Davida Smeyersa czy Peter Degenhardta. Warta uwagi jest też współpraca z takimi mistrzami jak: Karlheinz Stockhausen, James Reynolds, prof. Johannes Fritsch, Elżbieta Sikora i Krzysztof Meyer.

Brał też czynny udział w wielu międzynarodowych mistrzowskich kursach pianistycznych (Adrian Cox, Bracha Eden i Alexander Tamir, Peter Eicher, Paul Gulda, Nicolas Hodges, Martyn van den Hoek, Georg Steinschaden, Bernard Roberts, Martino Tirimo). Okres studiów w Kolonii to także działania praktyczne czyli koncertowanie w różnych zespołach kameralnych.

Po powrocie do kraju dr Piotr Kędzierski – bogatszy o nową wiedzę i umiejętności – rozpoczął w 2007 roku pracę na stanowisku asystenta w macierzystej uczelni prowadząc

zajęcia z fortepianu i przedmiotów teoretycznych dla dyrygentów i kompozytorów. Równocześnie uczył się na studiach doktoranckich, które zwińczył w 2010 roku obroną pracy doktorskiej.

Od czasu uzyskania doktoratu współpracuje – już jako adiunkt – z Katedrą Edukacji Muzycznej Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina. Od 2013 roku współpracuje także z Katedrą Teorii Muzyki Akademii Muzycznej w Łodzi gdzie prowadzi zajęcia związane z zagadnieniami kompozytorskimi oraz z wykonawstwem muzyki współczesnej.

Katedra Muzyki Współczesnej, Jazzu i Perkusji Akademii Muzycznej w Krakowie powierzyła mu zadanie prowadzenia zajęć dotyczących praktyk wykonawczych muzyki współczesnej.

OCENA AUTOREFERATU

Dr Piotr Kędzierski w autoreferacie przedstawił w sposób czytelny i uporządkowany drogę, którą przebył, aby osiągnąć zamierzone cele. Autoreferat składa się z kilku części.

1 – Autor opisuje swoją drogę kształcenia, pedagogów, swoje fascynacje. Już na podstawie lektury życiorysu widać, że od początku był zainteresowany wieloma aspektami muzyki. To nie tylko fortepian i organy, potem kompozycja, muzyka kameralna, muzyka współczesna, jazz, ale także wnikliwe badanie dzieł, które wykonywał. Stąd zapewne podwójne studia, które pozwoliły mu na gruntowne poznanie materii muzyki – tę zewnętrzną, którą słyszy publiczność i tę „od podszewki”, którą słyszą i widzą kompozytor oraz badacz muzyki. .

2 – Autor przedstawia swoje osiągnięcia:

- kompozycje
- koncerty, prawykonania, projekty autorskie
- nagrania
- popularyzacja nauki i sztuki
- osiągnięcia dydaktyczne
- publikacje.

Autor w skrócie omawia własne kompozycje, nagrania i publikacje. To wystarczy, aby wyrobić sobie zdanie o jego aktywności w tych dziedzinach. Więcej miejsca poświęca szeroko rozumianej działalności koncertowej, bo to nie tylko koncerty, prawykonania i projekty autorskie, ale także organizacja różnych, nieraz sporych imprez. Jest to dowód na to, że dr Kędzierski posiada umiejętność nawiązywania przyjacielskich relacji z partnerami i decydentami, co jest rzadką cechą, szczególnie wśród ludzi grających. Wśród wydarzeń, których był inicjatorem, wymienia cykl koncertów „Tage der Klaviermusik” i festiwal „Lange Nacht der Neunen Musik (Düsseldorf) oraz koncerty promujące młodych

kompozytorów – Aleksandrę Kacę i Michała Pawełka.

„Chopin – Jenseits aller Grenzen – Marienburger Matineen – to kolejny cykl koncertów, który niespodziewanie przekształcił się w trwający od maja do października 2010 roku festiwal.

Nawiązanie współpracy z Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej pozwoliło mu na zorganizowanie między innymi koncertu muzyki polskiej i japońskiej XX i XXI wieku.

Dr Piotr Kędzierski zwraca uwagę w autoreferacie na swoje zaangażowanie w popularyzację nauki i sztuki. Dzieje się to poprzez prowadzenie lekcji otwartych i udział w konferencjach naukowych. Był też organizatorem wystawy „Teodor Leszetycki – kompozytor, pianista, wybitny pedagog fortepianu”, która zagościła na festiwalu pianistycznym w Łodzi i festiwalu „Raritäten der Klaviermusik” w Schloss vor Husum.

OCENA DZIEŁA ARTYSTYCZNEGO

Dziełem artystycznym, które przedstawia do oceny dr Piotr Kędzierski jest płyta CD nagrana 25 i 26 czerwca 2018 roku w Sali koncertowej Akademii Muzycznej w Krakowie. Zawiera ona sześć utworów na duet fortepianowy pióra kompozytorów ze środowiska krakowskiego. Wykonawcami są habilitant i jego żona Justyna Piękoś.

Piotr Kędzierski	<i>Tryptyk (2010)</i> <i>Intrada</i> <i>Via antica</i> <i>Maskarada</i>
Michał Gronowicz	<i>Marsz (2017)</i>
Jarosław Płonka	<i>1977 (2018)</i>
Wojciech Widłak	<i>Toccata i fuga (1992)</i>
Adam Walaciński	<i>Moments musicaux avec postlude en homage a i.s. (2001)</i>
Marcel Chyrzyński	<i>Reflection no.3 (2013)</i>

Do płyty dołączona jest starannie przygotowana książeczka autorstwa habilitanta, bardzo przejrzysta przybliżająca słuchaczowi problematykę i aurę kompozycji. Subtelnie podpowiada na co zwrócić uwagę podczas słuchania, co jest istotne dla utworu, a z czym powinien się liczyć wykonawca. W książeczce znalazły się też biogramy kompozytorów i wykonawców.

Płyta zawiera utwory powstałe już w XXI wieku (z jednym wyjątkiem). Są bardzo różne stylistycznie, ale mają jeden wspólny mianownik – są doskonale napisane na fortepian (fortepiany). Nie mnie oceniać wartość tych kompozycji, ale podziwiam to, ile wspaniałych brzmień umieli twórcy wydobyć z instrumentów. Słuchanie płyty sprawiło mi ogromną przyjemność. Na pewno jest to zasługą wykonawców, ale też realizatora dźwięku potrafiącego nadać dźwiękowi fortepianu przestrzeni (na przykład w utworze

Jarosława Płonki 1977). W nagraniu czuje się swobodę narracji, jest to zapewne spowodowane doskonałym zgraniem zespołu i wcześniejszym „ogranieniem” na koncertach. Jednakowy puls, artykulacja, wspólny oddech, dopracowana dynamika - spełniająca w tej muzyce niezwykle istotną rolę – do tego dbałość o gatunek dźwięku, to walory, których nie sposób nie zauważyć.

Utworem, w którym najmocniej czuje się kreatywność zespołu, jest kompozycja Adama Walacińskiego – czas, wycucie harmonii, barwa. Podobne walory ma wykonanie *Tryptyku* Kędzierskiego, ale słuchając nagrania (*nota bene* bardzo dobrego) z nutami zastanawiałam się kto zawinił - wykonawcy (bardzo pięknie muzykując) czy kompozytor - nie zaznaczając w partyturze bardzo wyraźnych zmian agogicznych. Nie wiem też, kto jest winny nie dość dobrze wyartykułowanych szesnastek rozpoczynających *Tryptyk*, bo nigdzie nie jest podane, kto gra partię 1. a kto 2. fortepianu.

To są uwagi, które nie powinny przysłonić niezaprzeczalnych walorów tej płyty, którymi są – poza naprawdę świetnym wykonaniem – odkrycie i przybliżenie publiczności nowej, wspianatej muzyki.

OCENA DOROBKU ARTYSTYCZNEGO

Działalność artystyczna dr. Piotra Kędzierskiego jest ściśle związana z pozostałymi dziedzinami, które go absorbują. To kompozycja, praca naukowa, dydaktyczna i organizatorska. Artysta występuje trzy, cztery razy w roku i są to występy, których program jest determinowany tematyką wykładu bądź innego wydarzenia (koncert inaugurujący VII i VIII Mistrzowski kurs dla pianistów w Krakowie, Międzynarodowy Festiwal Chopinowski w Kolonii, Dni Muzyki Fortepianowej i Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej w Düsseldorfie).

Od uzyskania doktoratu w 2010 roku dr Kędzierski związał się z uczelnią krakowską, nie zaniedbując - nawiązanych w czasie studiów Niemczech - kontaktów z tamtym środowiskiem.

Początkowo najczęściej występuje w duecie fortepianowym, ale również – incydentalnie – w programach solowych. W programach koncertów znalazły się: *Fantazja* f-moll Fryderyka Chopina, 2 *Preludia i fugi* Jana Sebastiana Bacha, 3 *Preludia* i V *Sonata* Aleksandra Skriabina, a także własna *Fantazja*. W programach duetu, który tworzy z żoną – Justyną Piękoś – znajdują się utwory na 4 ręce i na 2 fortepiany. Są to kompozycje Franciszka Schuberta, Piotra Czajkowskiego, Gabriela Fauré’go, Maurycego Ravela, Ignacego Jana Paderewskiego, Witolda Lutosławskiego, Takashiego Yoshimatsu, Zbigniewa Bargielskiego, Michała Gronowicza, Adama Walacińskiego, Marcela Chyrzyńskiego i liczne utwory własne.

Dr Piotr Kędzierski był współwykonawcą *Ionisation* Edgara Varèse’a (z zespołem studentów z Krakowa i Norymbergi). Muzykę współczesną grał też z innymi instrumentalistami w duecie (na przykład *Partitę* Witolda Lutosławskiego, czy *Warianty* Krystyny Moszumańskiej-Nazar) i w większym zespole (ToruTakemitsu).

Należy zwrócić uwagę na sporą ilość prawykonań, których dokonał habilitant. Są to zarówno jego własne kompozycje jak i utwory starszych i młodszych kolegów. Był pierwszym wykonawcą utworów Zbigniewa Bargielskiego – *Stäeirisch*, *Igraszki*, *Lew w wannie*, *Crescendo-Decrescendo* i *Tangoroso*, Wojciecha Widłaka – *Toccata e fuga*, Krzysztofa Klimy – *Ko-an* i Jarosława Płonki – 1977.

Ważne miejsce w pracy habilitanta zajmuje kompozycja. Po uzyskaniu doktoratu stworzył 17 utworów. W przeważającej części to kompozycje kameralne na duet fortepianowy (a więc pisane dla własnych potrzeb), ale też jeden utwór na orkiestrę i trzy na chór mieszany.

W 2017 roku, z okazji jubileuszu Akademii Muzycznej w Krakowie wziął udział w nagraniu kompozycji Zbigniewa Bargielskiego – *Vienna G'schichten* na dwa fortepiany (1981). Drugą pozycją jest płyta CD, którą zgłosił jako dzieło artystyczne, podlegające ocenie w ramach dzisiejszego przewodu habilitacyjnego.

OCENA DOROBKU DYDAKTYCZNO–NAUKOWEGO

Dr Piotr Kędziński – także absolwent wydziału teorii – uczył przedmiotów teoretycznych. I tak, w latach 2013-2016 na Wydziale Teorii Akademii Muzycznej Łodzi prowadził zajęcia z

- Analizy dzieła muzycznego,
- Harmonii
- Harmonii praktycznej
- Historii muzyki z literaturą
- Propedeutyki muzyki współczesnej oraz
- Współczesnych technik kompozytorskich.

Od roku 2013 współpracuje z Akademią Muzyczną w Krakowie, gdzie w Katedrze Muzyki Współczesnej, Jazzu i Perkusji prowadzi przedmiot

- Praktyka wykonawcza muzyki współczesnej,
a na Wydziale Instrumentalnym,
- Harmonię praktyczną dla pianistów.

Zwłaszcza prowadząc te ostatnie dwa przedmioty, może najbardziej twórczo przyczynić się do rozwoju studentów, przekazując im własne doświadczenia. Od 2017 roku dr Piotr Kędziński pracuje bardzo intensywnie ze studentami, czego dowodem są liczne występy jego podopiecznych w ramach przedmiotu Zagadnienia wykonawcze muzyki współczesnej.

Koncerty odbywają się nie tylko w Krakowie, ale także w Łodzi i Düsseldorfie, w tamtejszej Robert Schumann Hochschule, z którą habilitant stale współpracuje.

Ponadto dr Kędziński udowadnia, że wszystko robi z solidnym oparciem o nabytą

wcześniej wiedzę. Habilitanta interesuje nie tylko muzyka współczesna, na co wskazuje tematyka jego lekcji otwartych (Fryderyk Chopin i Teodor Leszetycki, *Intellekt und Gefühl in Musik Chopin*, *Symbole der nationalen Identität in der Musik von Fryderyk Chopin*, *Schönheit der Logik bei Bach*, *Logik der Schönheit bei Chopin*, *Muzyka współczesna (fortepianowa) w pedagogice muzycznej*, *Aleatoryzm w muzyce kameralnej XX wieku*).

Podczas konferencji naukowych (w Łodzi, Bydgoszczy, Lublinie, Warszawie i Krakowie) podejmuje różnorodne tematy: *Ewolucja języka muzyki fortepianowej Skriabina*, *Aleatoryczne Ludus musikalis w muzyce kameralnej*, *Twórczość Grażyny Bacewicz a idiom pianistyczny Witolda Lutosławskiego*, *Muzyka tradycyjna w kontekście współczesności czy Jazz XXI wieku*. Część tych wykładów – dziewięć – została opublikowana w wydawnictwach polskich i niemieckich.

Niezwykłe zaangażowanie dra Piotra Kędzierskiego w proces dydaktyczny, jak i jego aktywność na polu naukowym zostały docenione. W 2012 roku otrzymał od Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego list gratulacyjny za pracę „na rzecz promocji i ochrony dziedzictwa Fryderyka Chopina”, a w 2016 roku Nagrodę Rektora Akademii Muzycznej w Krakowie (III stopnia).

KONKLUZJA

Dr Piotr Kędzierski jest człowiekiem wielu talentów. Zdziwiająco sprawnie umie łączyć swoje pasje – pracę czynnego pianisty, kompozytora, naukowca i organizatora. Zaangażowany, zdyscyplinowany, kompetentny, energiczny, pomysłowy – to cechy, które są niezwykle przydatne w realizacji wszelkich projektów. Dzisiaj młodzież potrzebuje podnieć, nie wystarcza jej skupianie się na muzyce XVIII i XIX wieku. Wiek XX – to już też klasyka. Nowa muzyka potrzebuje nowych, wykształconych wykonawców, a kto ich tego nauczy, jak nie czynnie działający wykonawca i kompozytor?

Po zapoznaniu się z pracą habilitacyjną dr Piotra Kędzierskiego stwierdzam, że spełnia ona wymagania art. 16 Ustawy z dnia 14.03.2003 roku (z późniejszymi zmianami) o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki. Stawiam wniosek o jej przyjęcie.

Prof. Jadwiga Lewczuk

Gdańsk 28 lutego 2019